

ДРУШТВО ЗА СТРАНЕ
ЈЕЗИКЕ И КЊИЖЕВНОСТИ

ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

ЖИВИ ЈЕЗИЦИ

ЧАСОПИС ЗА СТРАНЕ ЈЕЗИКЕ И КЊИЖЕВНОСТИ

Часопис „Живи језици“ издаје Друштво за стране језике и књижевности и Филолошки факултет Универзитета у Београду. Излази једном годишње.

У њему се могу објавити оригинални научни и стручни радови, прегледни радови, радови теоријског и(ли) емпиријског карактера, научна критика, прикази, хронике, извештаји и библиографије из области примењене лингвистике, методике наставе страних језика, науке о језику и науке о књижевности.

УПУТСТВО АУТОРИМА

ДОСТАВЉАЊЕ РУКОПИСА

Рукописи које аутор жели да објави достављају се електронским путем Редакцији часописа и не враћају се. Електронска адреса за слање радова је: zivi.jezici@fil.bg.ac.rs. Радови треба да буду у *Word* формату и могу бити написани на српском, енглеском, немачком, руском, француском, италијанском или шпанском језику. У зависности од језика на коме су написани, сви радови морају бити у складу са одговарајућим правописним нормама датог језика. Радови који су у процесу објављивања, већ објављени или понуђени за објављивање у некој другој публикацији не могу бити прихваћени за објављивање у часопису *Живи језици*.

РЕЦЕНЗИРАЊЕ РУКОПИСА

Сви приспели радови за објављивање у часопису пролазе кроз процес двоструке анонимне рецензије. Наши рецензенти су квалификовани и афирмисани стручњаци који ће бити одабрани према научној области из које је рад писан. Анонимност је обезбеђена у оба смера.

Аутор је дужан да измени рад у складу са евентуалним примедбама рецензената у предвиђеном року, као и да уради коректуру самог текста уколико се то од њега буде захтевало. Неадекватно обликовани радови враћају се ауторима на поновну дораду. О свим изменама које аутор изврши мора обавестити Редакцију тако што ће обележити места која су измењена.

СТРУКТУРА И ТЕХНИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ РАДА

Радови послати на рецензирање морају бити структурисани на следећи начин: подаци о аутору, наслов рада, апстракт, кључне речи, основни текст, литература, резиме и кључне речи.

1. Подаци о аутору

У првом реду наводи се име и презиме аутора. У другом се наводи пун, званични назив институције у којој је аутор запослен. Код сложених организација наводи се укупна хијерархија. У подножној напомени, везаној за име и презиме аутора, наводи се електронска адреса (првог) аутора.

Сви подаци се наводе фонтом *Times New Roman*, верзалом, величином слова од 12 тачака уз леву маргину.

2. Наслов рада

Наслов рада наводи се два реда испод назива институције, верзалом, великим словима величине од 12 тачака и центриран на средишњу позицију.

Уколико је рад настао у оквиру одређеног пројекта (програма), обавезно у подножној напомени, везаној звездicom за наслов рада, навести тачан назив пројекта (програма), његов број, финансијера и институцију у оквиру које се реализује.

3. Апстракт

Апстракт се од наслова рада одваја једним празним редом. Треба да садржи до 100 речи и у себи треба да има циљ истраживања, методе, резултате и закључак. Апстракт се пише на српском или језику на коме је рад написан. Не издваја се посебним насловом Апстракт.

Наводи се словима величине од 11 тачака, први ред увучен 1 cm.

4. Кључне речи

Кључне речи наводе се са ознаком **Кључне речи** одмах на почетку првог реда. Њихов број треба да буде максимално седам и пишу се на оном језику на коме је рад написан.

Наводе се словима величине од 11 тачака, први ред увучен 1 cm.

5. Основни текст

Основни текст наводи се фонтом *Times New Roman*, величине од 12 тачака. Треба да буде изравнан с обеју страна, док је први ред увучен за 1 cm. Проред је 1,5. Рад треба да буде написан на српском, енглеском, немачком, руском, француском, италијанском или шпанском језику. Радови могу бити написани ћирилицом и

латиницом. Уколико се у тексту користи посебан, нестандартни фонт, аутори су у обавези да наведени фонт доставе Редакцији уз сам рад.

У тексту се не додаје простор нити изнад нити испод параграфа.

Све слике, графикони и табеле треба да буду укључене у главни *Word* документ и описане на одговарајући начин у главном тексту. Треба навести име за сваки графикон и табелу, нпр. Табела 1 или Слика 1 или Графикон 1. Наслов табеле се увек наводи изнад саме табеле. Назив графикона или слике наводи се испод графикона, односно слике.

Користити двоструке наводнике у свим случајевима (укључујући и појединачне речи), осим када је реч о наводу унутар цитата.

6. Цитирање и навођење у тексту

Цитирање у самом тексту мора бити јединствено и усаглашено током читавог рада. Треба да буде заступљен следећи систем цитирања, преовлађујући у науци о језику. У питању је: отворена заграда, презиме аутора извора, година издања, две тачке, бројеви страница са којих се аутор позива, затворена заграда. Примери:

(Филиповић 2008: 37–55)

(в. Филиповић 2008: 37–55)

(уп. Филиповић 2008: 37–55)

J. Филиповић (2008: 37–55) интерпретира дату појаву као...

Уколико се наводи већи број радова истог аутора публикованих у истој години, радови треба да буду означени словима уз годину издања нпр. 2000а, 2000б, 2000в односно 2000а, 2000б, 2000с.

Приликом навођења коауторских радова, треба навести имена до два аутора; уколико је цитирани извор дело више од два аутора, наводи се презиме првог аутора и додаје компонента *и др.* (нпр. Петровић и др. 2014: 88–89).

Цитати који садрже више од 40 речи морају бити јасно идентификовани коришћењем различитог стила пасуса (увлачење, фонт *Times New Roman*, 11 pt). Такав навод не треба стављати под знаке наводника. Пример:

Цитати дужине четрдесет речи или дужи наводе се у засебном, увученом пасусу који је издвојен по једним празним редом. (Ако је цитат краћи, тада га треба уградити у главни текст и поставити између наводника.) На крају увученог цитата даје се тачан извор у парентези са свим референтним подацима, укључујући број странице на којој се цитат појављује. (Презиме 2010: страница)

Треба избегавати фусноте и скраћенице. Ако се користе, фусноте треба да садрже само додатне информације или коментаре, а не податке о коришћеним изворима. Наводе се словима величине од 10 тачака, изравнано с обеју страна.

Позивање на необјављене радове и презентације није пожељно.

7. Навођење литературе

Цитирана литература наводи се у посебном одељку након основног текста рада насловљеног називом Литература, словима величине од 12 тачака у тзв. висећим параграфима (енг. *hanging*). Овај одељак налази се пре резимеа.

Референце се наводе према јединственом принципу и азбучном, односно абecedном редоследу. Када се исти аутор наводи више пута, поштује се редослед година у којима су извори цитирања публиковани, тако што се публикације наводе од новијих ка старијим.

Принцип навођења референци је следећи:

а) монографије:

Кончаревић 2004: К. Кончаревић, *Савремена настава руског језика: садржаји, организација, облици*, Београд: Славистичко друштво Србије.

б) чланци у периодичним издањима:

Вујовић 2014: А. Вујовић, Франкофона поезија за децу у интегрисаној настави француског језика на раном узрасту, *Иновације у настави*, 27(1), 105–117.

в) прилози у зборницима:

Вучо и Дурбаба 2012: Ј. Вучо, О. Дурбаба, Криза филолошких студија: ставови студената и наставника о усклађености студијских садржаја, наставе и потреба савременог друштва, у: М. Ковачевић, Д. Бошковић (ур.), *Савремено друштво и криза проучавања језика и књижевности*, Крагујевац: ФИЛУМ, 123–139.

г) извори са интернета:

Клепин 2004: К. Kleppin, Bei dem Lehrer kann man ja nichts lernen. Zur Unterstützung von Motivation durch Sprachlernberatung, у: *Zeitschrift für Interkulturellen Fremdsprachenunterricht* [Online], 9(2), [http://www.spz.tu-darmstadt.de/projekt_ejournal/jg-09-2/beitrag/Kleppin2.htm].

д) Монографска публикација с корпоративним аутором:

Комисија, асоцијација или организација, уз коју на насловној страни није наведено име индивидуалног аутора, преузима улогу корпоративног аутора. Примери:

Републички завод за статистику РС 2008: Република Србија. Републички завод за статистику, *Два века развоја Србије: Статистички преглед*, Београд: РЗС.

Савет Европе 2001: Council of Europe, *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*, Cambridge: Cambridge University Press.

ђ) Анонимна дела:

Анонимно 1877: *Српске народне загонетке*, уредио и издао Стојан Новаковић, Београд: Задужбина Чупићева.

е) Прилог у новинама:

Кљакић 2004: С. Кљакић, Черчилов рат звезда против Хитлера, *Политика*, 1. 7. 2004, 5.

У зависности од језика и писма радова, поступак навођења је следећи:

а) литература штампана латиницом:

Димитријевић 1979: N. Dimitrijević, *Zablude u nastavi stranih jezika*, Sarajevo: IGKRO „Svjetlost“, OOUR Zavod za udžbenike.

б) литература на страном језику штампана ћирилицом:

Шчукин 2003: А. Н. Шчукин, *Методика преподавания русского языка как иностранного*, Москва: Высшая школа.

в) литература на страном језику штампана латиницом:

Џонсон 2007: M. J. Johnson, *training foreign language teachers*, Cambridge: Cambridge University Press.

8. Резиме

Резиме рада представља завршни део структуре рада. Резиме се у целости пише на другом језику у односу на основни текст рада. Уколико је, примера ради, језик рада српски, резиме се пише на неком другом светском језику. Уколико је рад на страном језику, резиме је на српском језику. Треба да има до 250 речи.

Наводи се фонтом *Times New Roman*, величином од 11 тачака, након одељка са литературом.

Два реда након последњег наведеног извора у одељку са литературом наводи се име и презиме аутора позиционирано са леве стране. У следећем другом реду великим словима треба да се наведе наслов рада у централној позицији, док се у наредном другом реду, такође у централној позицији, наводи наслов Резиме на језику резимеа.

Кључне речи се наводе након текста резимеа на оном језику на ком је и резиме. Њихово техничко уређивање врши се према истим техничким параметрима као и резиме.